

Skolelederens beretning

Hvis 2022 skal have en samlebetegnelse, så er det tilbage til ”normal” eller hvordan med ”ny normal”?

Vi er tilbage efter Corona, vi vil bare gerne gøre alt det, som vi har savnet i fællesskabet. Lejr, fællesskabsdage, musical og alt det andet gode, vi gør sammen. Ved indgangen til året var der ikke tvivl om, at det var lige det, vi havde brug for. Hvad vi ikke vidste var, hvor meget vi havde brug for det. Da vi for nogle måneder siden lavede trivselsundersøgelsen blandt alle børn på skolen, kunne også vi se, at trivslen har været under pres, og den er det til dels stadigvæk. Vores børn har ikke godt af ensomhed hjemme bag en skærm, men hvis håbet var, at det går over, så snart vi ses igen, så må vi sige, at helt så let er det ikke. Vores børn har brug for alt den kærlighed, omsorg og sjov, som vi kan give. For de tørster og deres sikkerhed i verden har været så meget under pres, at vi stadigvæk skal huske, at også børns verden sitrer, når usikkerhed melder sig hos de voksne.

Men vi er godt i gang – årets lejr i 22 var de første skridt på vejen, alle kom godt ud og hjem igen, så meget rigere på oplevelser og fællesskab, musicalen var en kæmpe succes igen i år og vores opmærksomhed på vigtigheden af gode fællesskaber er skærpet.

Hvordan kunne vi se, at der var pres på trivsel? Vores undersøgelser plejer at ligge helt i top, hvad trivsel angår. Men der er forskel på om noget er meget godt eller godt (humør). Om noget er aldrig eller af og til (ondt i maven). Vi er glad for at det ikke er værre end det, men at det er vigtigt, er vi ikke i tvivl om.

I december 22 besluttede vi at lave et forsøg med mobilfri skole på Ældste. Timerne var ikke hovedproblemet for vores skole, vi er heldigvis enige med de ældste elever om, hvem der lægger kursen i timerne. Men i pauserne så vi, også belært af trivslen, at for mange var alene med deres mobiler og at fællesskabet generelt led under det. Ældste tog nye tider pænt, men selvfølgelig ønskede de deres mobiler tilbage. Det fik de ikke og fra august er hele skolen mobilfri.

Lige i sidste uge kom så resultaterne af Pirls, den store læseundersøgelse. Det var ikke opmuntrende nyt, læsefærdigheden falder. Det bliver sværere og sværere at lokke børn fra skærmenes lette foder over i bøgernes verden. Vi skal hjælpe hinanden med det, så nu tog skolen første træk med skærmene, så håber jeg inderligt, at forældre følger trop og lukker mere ned derhjemme. Hvis børn ikke kan

læse og forstå indhold i en tekst og ikke kan læse mellem linjerne, så får vi problemer.

Så var der årets regnskab – fra 500.000 kr. i overskud i 21 til 5000 kr. i 22. Det var tydeligt at krigen i Ukraine på alle måder gav rynker i panden. Stigende energipriser, stigende håndværkerudgifter og flere langtidssyge med fysiske skader, som dog ikke kan henføres til krig, var nok til at spise overskuddet.

Vi er stadigvæk under pres her i 23, men har i nogen grad kunnet forebygge med afsæt i 22.

Som ansatte på friskolen er vi et godt team, på sidste skoledag ses det tydeligt at gruppen af medarbejdere med fodbold i benene er vigende. Friskolen er en god arbejdsplads og mange af os har rundet de 50 eller mere. Samtidig har vi været heldige at kunne ansætte flere unge lærere og pædagoger, hvilket giver et godt miks af erfaring og fodbold i benene. Det betyder rigtig meget for friskolens værdier, at her er nogen til at drive fællesskabet ud fra skolens traditioner, men også at nye tanker kan komme ind og gøre gavn. De gør det godt og det er en daglig glæde at være med også for mig.

Som skole er samarbejdet med jer forældre af største vigtighed. At I kommer, når vi kalder, at vi er klar, når I ringer, at vi mødes til skolens arrangementer og forældremøder. Set fra vores stol har vi et nært og givende samarbejde om børnene, men vi ser et vist pres på deltagelsen i forældremøderne. Nu er det snart august igen, jeg håber på at se alle.

Således er denne beretning det sidste punktum for 2022, vi er for længst rykket ind i 2023 med alt hvad det kan byde på.